

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Jana Šmakala ve věci

žalobce: **Dr. K. Č., MBA, LL.M.**
bytem X
zastoupen JUDr. Petrem Šťovíčkem, Ph.D., advokátem
sídlem Malostranské náměstí 5/28, 118 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Katastrální úřad pro Plzeňský kraj**
sídlem Radobyčická 2465/12, 301 00 Plzeň

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **Česká republika – Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupená JUDr. Martinem Páskem, Ph.D., advokátem
sídlem Opletalova 1284/37, 110 00 Praha 1

o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu v řízení vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Klatovy pod sp. zn. V-2914/2024-404 o povolení vkladu vlastnického práva,

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

- I. Žalovaný je povinen do 15 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o návrhu žalobce na povolení vkladu vlastnického práva v řízení vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, Katastrálním pracovištěm Klatovy pod sp. zn. V-2914/2024-404.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. Petra Šťovíčka, Ph.D., advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Průběh správního řízení

1. Dne 17. 5. 2024 podal žalobce žalovanému návrh podle § 14 zákona č. 256/2013 Sb. (dále jen „*katastrální zákon*“), jímž se domáhal povolení vkladu svého vlastnického práva do katastru nemovitostí. K návrhu žalobce přiložil pravomocný rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 4. 4. 2024, č. j. 10 Co 180/2022-1747 (dále jen „*Rozsudek*“), jímž byl nahrazen projev vůle osoby zúčastněné na řízení (dále i jen jako „*převodce*“) uzavřít s žalobcem smlouvu o převodu nemovitostí.
2. K návrhu žalobce žalovaný v souladu s § 64 odst. 2 správního řádu řízení o návrhu žalobce, vedené jeho Katastrálním pracovištěm Klatovy pod sp. zn. V-2914/2024-404, přerušil usnesením ze dne 27. 6. 2024. Dne 25. 7. 2024 žalovaný oznámil žalobci a převodci, že podle § 65 odst. 2 správního řádu v řízení pokračuje.
3. Žalovaný následně podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o návrhu žalobce usnesením ze dne 26. 7. 2024 přerušil do pravomocného skončení řízení o předběžné otázce vedené Nejvyšším soudem ve věci návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku (dále jen „*Usnesení o přerušení*“). Odvolání žalobce proti Usnesení o přerušení zamítl Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Plzni rozhodnutím ze dne 19. 9. 2024, č. j. ZKI PL-O-14/593/2024-3, jímž též Usnesení o přerušení potvrdil (dále jen „*Odvolací rozhodnutí*“).
4. Usnesením ze dne 11. 11. 2024, č. j. ZKI PL-N-1/770/2024-3, Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Plzni nevyhověl žádosti žalobce ze dne 24. 10. 2024 o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného.

II.

Žaloba a další podání žalobce

5. V žalobě žalobce uvedl, že je žalovaný nečinný, neboť žalovanému již uplynula lhůta k vydání rozhodnutí. Přerušení řízení je nedůvodné, protože není předběžné otázky, jejíž vyřešení je nutné pro vydání rozhodnutí žalovaného, kdy odklad právní moci Rozsudku nemůže ovlivnit rozhodnutí žalovaného. Řízení bylo navíc zahájeno před zahájením dovolacího řízení. Žalobce poukázal na správní praxi jiných katastrálních úřadů v obdobných věcech.
6. V podání ze dne 5. 12. 2024 žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí do 15 dnů od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

7. V podání ze dne 9. 12. 2024 žalobce poukázal na to, že o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku dovolací soud dosud nerozhodl a že přerušení řízení je projevem nedostatku respektu k pravomocnému a vykonatelnému Rozsudku.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný popřel, že by ve věci byl nečinný. V případě, že Nejvyšší soud ČR odloží právní moc Rozsudku, nebude k okamžiku zahájení vkladového řízení smlouva uzavřena a vklad do katastru nebude lze povolit podle § 17 odst. 1 písm. b), odst. 5 katastrálního zákona. Žalovaný zdůraznil, že za řízení o předběžné otázce, na jejímž řešení závisí rozhodnutí ve věci, nepovažuje řízení o podaném dovolání, nýbrž návrh na odklad právní moci Rozsudku.
9. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

IV.

Podání osoby zúčastněné na řízení

10. Podle osoby zúčastněné na řízení je podmínkou pro rozhodnutí žalovaného pravomocný a vykonatelný Rozsudek jakožto vkladová listina, a proto výsledek posouzení návrhu na odklad právní moci Rozsudku je pro výsledek správního řízení rozhodující. Pokud by bylo návrhu vyhověno, vkladová listina (Rozsudek) nebude mít veškeré náležitosti, aby mohla být pokladem pro zápis vlastnického práva žalobce, a žalovaný návrh žalobce zamítne. Žalovanému ani osobě zúčastněné na řízení nelze klást k tíži, že Nejvyšší soud dosud o návrhu nerozhodl. Žalobce vede se státem (osobou zúčastněnou na řízení) desítky sporů, kdy své žalobní návrhy neustále mění a bere zpět za situace, kdy mu již bylo soudem vyhověno. Tento spekulativní postup žalobce vedl Krajský soud v Plzni k tomu, že uložil žalobci úhradu nákladů soudního řízení.
11. Osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud žalobu žalobce zamítl, neboť žalovaný není nečinný.

V.

Posouzení žaloby soudem

12. Vzhledem k tomu, že oba účastníci vyjádřili s tímto postupem výslovný souhlas (žalobce v podání ze dne 5. 12. 2024 a žalovaný v podání ze dne 3. 12. 2024), rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání.
13. V rámci zkoumání podmínek řízení soud zjistil, že žaloba byla podána včas podle § 80 odst. 1 s. ř. s., osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
14. Žalobce bezvýsledně vyčerpал prostředek, který procesní předpis platný pro řízení před správním orgánem stanovil k ochraně proti nečinnosti podle § 79 odst. 1 s. ř. s., neboť nadřízený orgán žalovaného (Zeměměřičský a katastrální inspektorát v Plzni) usnesením ze dne 11. 11. 2024, č. j. ZKI PL-N-1/770/2024-3, nevyhověl žádosti žalobce ze dne 24. 10. 2024 o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený správní orgán žádosti žalobce podle § 80 odst. 6 věty druhé správního řádu nevyhověl a žalobce se u něj ochrany před nečinností žalovaného nedomohl.

15. Soud tedy přistoupil k věcnému posouzení žalobní argumentace, přičemž v souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Při tomto věcném posouzení soud musel posoudit, zda žalovanému ke dni vydání rozsudku uplynula lhůta k vydání rozhodnutí o návrhu žalobce. Soud musel vyřešit otázku, zda žalovaný přerušil řízení důvodně, konkrétně zda rozhodnutí dovolacího soudu o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku nahrazujícího projev vůle zakládající převod vlastnického práva představuje předběžnou otázku podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu.
16. Pro posouzení běhu lhůty pro vydání rozhodnutí byly významné tyto momenty řízení žalovaného. Dne 17. 5. 2024 bylo zahájeno správní řízení podáním návrhu žalobce podle § 44 odst. 1 správního řádu. Dne 27. 6. 2024 bylo řízení přerušeno podle § 64 odst. 2 správního řádu. Dne 25. 7. 2024 se v řízení pokračovalo. Dne 26. 7. 2024 vydal žalovaný Usnesení o přerušení.
17. Podle § 65 odst. 1 správního řádu přestává běžet lhůta pro vydání rozhodnutí ve věci dnem, kdy nastal některý z důvodů uvedených v § 64 odst. 1, a neskončí dříve než 15 dnů ode dne, kdy přerušení řízení skončilo.
18. § 65 odst. 2 správního řádu stanoví, že v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni.
19. Žalovaný byl povinen podle § 18 odst. 1 katastrálního zákona ve spojení s § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu rozhodnout o návrhu žalobce do 60 dnů, neboť vzhledem ke skutkovým okolnostem případu šlo o zvláště složitý případ vkladového řízení. Složitost a nestandardnost věci vyplývala z existence předběžných opatření, jejichž důsledky si účastníci vzájemně vyjasňovali a byly i motivem pro žádost žalobce o první přerušení řízení (viz čl. 5 až 10 správního spisu). Žalovaný netvrdil, že by ve věci bylo zapotřebí provádět dožádání, zpracovávat znalecký posudek nebo doručovat písemnosti do ciziny, tudíž jiné důvody pro prodloužení třicetidenní lhůty podle § 71 odst. 3 písm. b) správního řádu dány nebyly.
20. Žalovaný vedl řízení od 17. 5. 2024 do 26. 6. 2024, kdy dne 27. 6. 2024 řízení poprvé přerušil. Žalovaný tedy do prvního přerušení vedl řízení 40 dnů [srov. § 40 odst. 1 písm. a) správního řádu]. Od 27. 6. 2024, kdy žalovaný řízení poprvé přerušil, aniž žalobce sporuje zákonnost tohoto prvního přerušení, žalovanému lhůta pro vydání rozhodnutí přestala běžet. Jestliže k přerušení řízení dochází z důvodů vymezených v § 64 odst. 1 správního řádu, lhůta se staví již ode dne, kdy takový důvod nastal. Naopak v situaci, kdy je řízení přerušeno na žádost účastníka řízení (§ 64 odst. 2 a 3 správního řádu), dochází ke stavení lhůty pro vydání rozhodnutí až dnem, kdy bylo o žádosti rozhodnuto, tj. dnem, kdy je vydáno usnesení o přerušení řízení (viz JEMELKA, Luboš, PONĎELÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. § 65 [Pokračování v přerušném řízení]. In: JEMELKA, Luboš, PONĎELÍČKOVÁ, Klára, BOHADLO, David. Správní řád. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, s. 479, marg. č. 2, nebo FIALA, Z., FRUMAROVÁ, K., VETEŠNÍK, P., ŠKUREK, M., HORZINKOVÁ, E., NOVOTNÝ, V., SOVOVÁ, O., SCHEU, L. Správní řád: Praktický komentář. Systém ASPI. Wolters Kluwer). Lhůta k vydání rozhodnutí tak neběžela žalovanému až do 24. 7. 2024, kdy ode dne 25. 7. 2024 v řízení pokračoval a z šedesátidenní lhůty mu zbývalo 20 dnů (40 dnů uplynulo před prvním

přerušením řízení). Dvacet dnů k vydání rozhodnutí žalovaný vyčerpal od 25. 7. 2024 do 14. 8. 2024. Lhůta k vydání rozhodnutí by tedy žalovanému uplynula dne 14. 8. 2024.

21. Soud tedy konstatuje, že, pokud by bylo řízení přerušeno Usnesením o přerušení nezákonně, lhůta k vydání rozhodnutí žalovanému ke dni vydání rozsudku marně uplynula. Současne platí, že přerušil-li žalovaný řízení o návrhu žalobce Usnesením o přerušení ze dne 26. 7. 2024 důvodně a toto (druhé) přerušování trvá, žalovaný není nečinný a není v prodlení s vydáním rozhodnutí.
22. Soud se vzhledem k odpovídající žalobní námitce zabýval tím, zda nečinnost žalovaného nevylučuje Usnesení o přerušení. Podle ustálené judikatury správních soudů je totiž soud povinen zabývat se v řízení na ochranu proti nečinnosti podle § 79 a násl. s. ř. s. k žalobní námitce otázkou, zda je správní řízení přerušeno důvodně. Mají-li soudy efektivně poskytovat ochranu těm, kteří se brání proti průtahům ve správním řízení způsobeným nečinností správního orgánu, není možné připustit, aby správní orgány mohly svoji případnou nečinnost eliminovat zneužitím institutu přerušování správního řízení a zablokovat tak zásah soudu, neboť je představitelné, že i to může být nezákonnou nečinností (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, č. j. 7 Ans 10/2012-46, č. 3013/2014 Sb. NSS, zejm. bod 45). Pokud správní orgán přerušuje správní řízení vzhledem k probíhajícímu řízení o předběžné otázce, musí správní soudy v případě odpovídající žalobní námítky v řízení o nečinnostní žalobě zkoumat, zda k přerušování řízení došlo věcně důvodně, nebo nedůvodně, popř. zda bylo přerušování řízení účelové. Aby nastaly předpokládané účinky přerušování řízení, musí být nejdříve kumulativně naplněny následující podmínky: 1) důvodnost přerušování řízení, 2) trvání důvodů pro přerušování řízení a 3) k přerušování řízení se správní orgán musí uchýlit před uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2024, č. j. 5 Azs 98/2024-32, body 16 a 17, viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2024, č. j. 10 Azs 151/2024-28, bod 16).
23. V posuzované věci není sporu o naplnění druhé podmínky, účastníci se však neshodnou na splnění první a třetí podmínky.
24. Pokud jde o třetí podmínku, z výše uvedeného posouzení soudu je zřejmé, že o jejím naplnění není pochyb: Dne 25. 7. 2024 žalovanému z šedesátidenní lhůty k vydání rozhodnutí zbývalo 20 dnů, tudíž vydal-li Usnesení o přerušení dne 26. 7. 2024, k přerušení řízení se nepochybně uchýlil před uplynutím lhůty pro vydání rozhodnutí.
25. Soud se tedy dále věnoval zbývajícím, první, podmínce, tj. zda k přerušení řízení došlo věcně důvodně.
26. Podle § 64 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 57 odst. 2 správního řádu může správní orgán řízení přerušit, probíhá-li řízení o předběžné otázce. Předběžnou otázku může být podle § 57 odst. 1 správního řádu (spolu s dalšími podmínkami) jen taková otázka, na jejímž vyřešení závisí vydání rozhodnutí.
27. V posuzované věci Usnesením o přerušení žalovaný přerušil řízení do pravomocného skončení řízení o předběžné otázce vedené Nejvyšším soudem ve věci návrhu na odklad právní moci Rozsudku. Ač je výrok Usnesení o přerušení formulován poněkud neobratně, je z něj ve spojení s jeho odůvodněním zřejmé, že žalovaný shledal předběžnou otázkou to, zda dovolací soud vyhověl návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku. Žalovaný v odůvodnění Usnesení o přerušení výslovně uvedl, že pokud dovolací soud návrhu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

převodce vyhoví, žalovaný zamítne návrh žalobce podle § 17 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona.

28. Při posouzení důvodnosti přerušení řízení vycházel soud nejen z odůvodnění Usnesení o přerušení, ale i z Odvolacího rozhodnutí, které s Usnesením o přerušení tvoří jeden celek (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS). V Odvolacím rozhodnutí odvolací orgán odkázal na náleze Ústavního soudu ze dne 5. 1. 2021, sp. zn. III. ÚS 3804/2019 (dále jen „Nálež“) a akcentoval, že rozhodnutí v řízení o povolení vkladu do katastru nemovitostí závisí na rozhodnutí dovolacího soudu o návrhu na odklad právní moci Rozsudku.
29. § 159a odst. 1, 3 o. s. ř. stanoví, že nestanoví-li zákon jinak, je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a pro všechny orgány.
30. § 161 odst. 3 o. s. ř. stanoví, že pravomocné rozsudky ukládající prohlášení vůle nahrazují toto prohlášení.
31. Z Nálezu vyplývá právní závěr, že v případě, že je projev vůle nahrazen rozsudkem podle § 161 odst. 3 o. s. ř., je titulem pro zápis práva do katastru nemovitostí takto uzavřená *smlouva*, tedy svou podstatou soukromoprávní listina (viz body 25 až 27 Nálezu).
32. Podle § 17 odst. 1 katastrálního zákona zkoumá katastrální úřad ve vkladovém řízení u vkladové listiny, *kteřá je soukromou listinou*, zda (a) splňuje náležitosti listiny pro zápis do katastru, (b) její obsah odůvodňuje navrhovaný vklad, (c) právní jednání je učiněno v předepsané formě, (d) účastník vkladového řízení není omezen právními předpisy v oprávnění nakládat s nemovitostí, (e) k právnímu jednání účastníka vkladového řízení byl udělen souhlas podle jiného právního předpisu, (f) z obsahu listiny a z jeho porovnání s dosavadními zápisy v katastru není patrný důvod, pro který by bylo právní jednání neplatné, zejména zda z dosavadních zápisů v katastru nevyplývá, že účastníci vkladového řízení nejsou oprávněni nakládat s předmětem právního jednání, nejsou omezeni rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu veřejné moci ve smluvní volnosti týkající se věci, která je předmětem právního jednání, (g) navrhovaný vklad navazuje na dosavadní zápisy v katastru; z tohoto hlediska není na překážku povolení vkladu, pokud logickou mezeru mezi zápisem v katastru a navrhovaným vkladem podle vkladové listiny navrhovatel doloží současně s návrhem na vklad listinami, které návaznost vkladové listiny na dosavadní zápisy v katastru doplní; tyto listiny však musí mít náležitosti vkladových listin.
33. § 17 odst. 5 katastrálního zákona dále stanoví, že skutečnosti uvedené v odstavci 1 přezkoumává katastrální úřad na základě listin předložených účastníky, popřípadě soudem nebo soudním exekutorem ke vkladovému řízení, dosavadních zápisů v katastru a na základě údajů ze základních registrů, z agendového informačního systému evidence obyvatel a z agendového informačního systému cizinců a dále na základě dalších informací poskytnutých vlastníkem nemovitosti a dalšími účastníky vkladového řízení poté, co obdrží od katastrálního úřadu informaci podle § 16 odst. 1. Tyto skutečnosti katastrální úřad zkoumá podle stavu, jaký tu byl v okamžiku podání návrhu na vklad.
34. Soud poznamenává, že sám žalovaný vychází z toho, že má při posouzení návrhu žalobce postupovat podle *prvního odstavce* § 17 katastrálního zákona, tedy zkoumat Rozsudek jako soukromoprávní listinu (srov. písemnost žalovaného ze dne 10. 6. 2024 založená na čl. 7 správního spisu a předposlední odstavec odůvodnění Usnesení o přerušení a str. 7 Odvolacího rozhodnutí). Sám žalovaný vymezil, že předběžná otázka má být rozhodná pro jeho přezkum dle § 17 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona a že pro jeho přezkum je

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodný stav v okamžiku podání návrhu na vklad (srov. předposlední odstavec odůvodnění Usnesení o přerušení a str. 7 a 9 Odvolacího rozhodnutí).

35. Z výše uvedené citace katastrálního zákona a z právě popsaného východiska žalovaného tedy vyplývá, že žalovaný se cítí být povinen v řízení o návrhu žalobce zkoumat, zda obsah Rozsudku odůvodňoval navrhovaný vklad k okamžiku podání návrhu. Potud soud souhlasí s žalovaným, neboť jeho východisko odpovídá Nálezu a § 17 odst. 1 písm. b), odst. 5 in fine katastrálního zákona.
36. Dále však již úvahy žalovaného logickými soud neshledává. Okamžik podání návrhu na vklad žalobcem je nesporný a je fixován do 9:00 hodin dne 17. 5. 2024. K tomuto okamžiku má žalovaný zkoumat, zda obsah Rozsudku představující smlouvu o převodu nemovitostí odůvodňuje vklad těch práv do katastru, která navrhuje žalobce ve svém návrhu.
37. Není sporu o tom, že podle § 243 písm. b) o. s. ř. může dovolací soud před rozhodnutím o dovolání převodce i bez návrhu odložit právní moc Rozsudku.
38. Je však nutno stanovit, jaké (časové) účinky takové rozhodnutí dovolacího soudu, bude-li vydáno, může mít, jelikož pro žalovaného je relevantní pouze stav k okamžiku podání návrhu žalobce a jeho pozdější změna na rozhodnutí žalovaného nemůže mít vliv.
39. Usnesení o odkladu právní moci dovoláním napadeného rozhodnutí nabývá právní moci a je vykonatelné, jakmile bylo doručeno (srov. § 171 odst. 2 ve spojení s § 167 odst. 2 ve spojení s § 159 o. s. ř.). Výrok usnesení o odkladu právní moci je závazný pro účastníky řízení a všechny orgány (srov. § 167 odst. 2 ve spojení s § 159a odst. 1, 3 o. s. ř.). Z uvedeného vyplývá, že účinky právní moci usnesení o odkladu právní moci nastávají teprve s jeho doručením. Pro žalovaného to znamená, že, vydá-li Nejvyšší soud usnesení, jímž odloží právní moc Rozsudku, bude právní moc Rozsudku odložena od dne právní moci takového usnesení Nejvyššího soudu. Takové usnesení Nejvyššího soudu se tedy nijak nedotkne stavu ke dni podání návrhu žalobcem, neboť nemá žádné zpětné účinky. Jinak řečeno, na rozhodnutí žalovaného o návrhu žalobce nemůže mít (vyhovující i zamítavé) rozhodnutí Nejvyššího soudu o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku žádný vliv.
40. Lze odkázat i na komentářovou literaturu, podle níž odklad právní moci napadeného rozhodnutí má za následek, že napadené rozhodnutí pozbývá *na dobu odkladu* závaznost vyplývající z materiální právní moci (DOLEŽÍLEK, Jiří. § 243 [Odklad vykonatelnosti a právní moci]. In: SVOBODA, Karel, SMOLÍK, Petr, LEVÝ, Jiří, DOLEŽÍLEK, Jiří a kol. Občanský soudní řád. 3. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2024, marg. č. 12.).
41. Pro úplnost soud dodává, že pro postup žalovaného je významný i § 18 odst. 1 katastrálního zákona, podle něhož může zamítnout návrh na vklad jen ve dvou případech: (1) nejsou-li splněny podmínky pro povolení vkladu, nebo (2) ztratil-li návrh před rozhodnutím o povolení vkladu své právní účinky. V prvním případě přihlíží katastrální úřad jen ke skutečnostem nastalým v okamžiku podání návrhu na vklad. V druhém případě vstupují do skutečností relevantních pro rozhodnutí katastrálního úřadu zjištění vztahující se k době následné, konkrétně po podání návrhu do vydání rozhodnutí o návrhu. V druhém případě je však právně významné, k jaké změně skutkového stavu došlo po podání návrhu, kdy katastrální zákon přísně omezuje takovou relevantní změnu na případy, kdy *návrh na vklad ztratil své právní účinky*.

42. Na tuto úpravu katastrálního zákona navazují právní předpisy, které (výslovně) vymezují výjimečné situace, kdy již podaný návrh na vklad ztratí své právní účinky. Jde např. o § 76f odst. 2 o. s. ř., který explicitně stanoví případy, kdy *návrh na vklad práva týkajícího se této nemovité věci, o němž dosud nebylo příslušným orgánem pravomocně rozhodnuto, pozbývá své právní účinky* v souvislosti s předběžným opatřením civilního soudu. Nebo § 79e odst. 4 tr. ř. stanoví, že *podaný návrh na zápis práv k nemovité věci do katastru nemovitostí ztrácí své právní účinky* v souvislosti s usnesením orgánů činných v trestním řízení o zajištění věci. I § 2 odst. 3 zákona č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věci v trestním řízení, reguluje, že *podaný návrh podle katastrálního zákona na zápis práva k nemovité věci do katastru nemovitostí ztrácí své právní účinky* v souvislosti s usnesením orgánů činných v trestním řízení o zajištění majetku.
43. Občanský soud řád však nestanoví, že by na právní účinky návrhu na vklad mělo mít vliv rozhodnutí dovolacího soudu o odkladu právní moci napadeného rozhodnutí nebo podání návrhu na odklad u dovolacího soudu. Nestanoví-li žádný právní předpis, že by odklad právní moci rozhodnutí, proti němuž bylo podáno dovolání, vedl *ke ztrátě právních účinků podaného návrhu na vklad*, nemůže rozhodnutí katastrálního úřadu o návrhu na vklad záviset na tom, zda právní moc Rozsudku bude či nebude odložena. Soud uzavírá, že § 18 odst. 1 katastrálního zákona nemůže podpořit východisko žalovaného, že jeho rozhodnutí o návrhu žalobce závisí na rozhodnutí dovolacího soudu o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku.
44. Soud shrnuje, že aplikace § 17 odst. 1 písm. b), odst. 5 a § 18 odst. 1 katastrálního zákona na řízení vedené žalovaným vede k závěru, že žalovaný je povinen zkoumat, zda obsah Rozsudku odůvodňoval navrhovaný vklad podle stavu k okamžiku 9:00 hodin dne 17. 5. 2024. Skutečnosti nastalé po tomto okamžiku nemohou rozhodnutí žalovaného ovlivnit, ledaže by nějaký právní předpis stanovil, že právě tyto skutečnosti mají za následek ztrátu právních účinků návrhu. Žalovaný však netvrdí, ani že by takové skutečnosti nastaly, ani že rozhodnutí o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku může takové skutečnosti představovat. Proto rozhodnutí dovolacího soudu o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku nemůže a nesmí mít vliv na rozhodnutí žalovaného o návrhu žalobce. Takové rozhodnutí dovolacího soudu se totiž nijak nedotkne stavu k okamžiku 9:00 hodin dne 17. 5. 2024, kdy jedině tento stav je rozhodný pro rozhodnutí žalovaného. Případné rozhodnutí dovolacího soudu o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku se totiž podle § 243 písm. b) o. s. ř. nemůže týkat doby před jeho vydáním a má účinky toliko do budoucna.
45. Na podporu své výše uvedené argumentace dodává soud následující.
46. Podle právní věty rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 21. 1. 2021, sp. zn. 24 Cdo 279/2020, platí, že zkoumá-li katastrální úřad ve vkladovém řízení u vkladové listiny, která je soukromou listinou, zda navrhovaný vklad navazuje na dosavadní zápisy v katastru, vychází ze stavu zápisu v katastru, jaký tu byl v okamžiku podání návrhu na vklad, bez ohledu na to, že zápis věcného práva byl následně jako chybný údaj katastru opraven a jaký je po provedené opravě jeho stav. Není na překážku povolení vkladu, pokud údaje uvedené v listině, na základě které má být zapsáno právo do katastru, jsou v rozporu s následně opraveným zápisem, byly-li se zápisem před provedením opravy v souladu. Z toho je zřejmé, že pro katastrální úřad je rozhodný výlučně stav v okamžiku podání návrhu na vklad, kdy jeho následné změny (včetně opravy údajů katastru) nejsou relevantní. Nejvyšší soud v odůvodnění uvedeného rozsudku akcentoval, že rozhodujícími mohou být pouze

okolnosti, které existovaly v okamžiku podání návrhu na vklad, a že povinnost katastrálního úřadu zkoumat skutečnosti podle stavu, jaký tu byl v okamžiku podání návrhu na vklad, je v rozhodovací praxi dovolacího soudu ustálena a není důvod se od ní odchýlit, zvláště je-li znění ustanovení § 17 odst. 5 katastrálního zákona jednoznačné a jiný účel a smysl, který by se přičil doslovnému zákonnému znění dovést nelze, nýbrž právě naopak. Uvedená právní východiska Nejvyššího soudu podporují východisko právního posouzení zdejšího soudu, že skutečnosti nastalé po podání návrhu na vklad nemohou rozhodnutí žalovaného ovlivnit (s výjimkou případů podle § 18 odst. 1 katastrálního zákona, jimiž žalovaný neargumentuje).

47. Soud podpůrně argumentuje i judikaturou Nejvyššího správního soudu ve vztahu k účinkům usnesení o přiznání odkladného účinku žaloby nebo kasační stížnosti, neboť jde o institut obdobný odkladu právní moci dovoláním napadeného civilního rozhodnutí. Podle § 73 odst. 2, 3 a § 107 s. ř. s. totiž mohou správní soudy přiznat žalobě a kasační stížnosti odkladný účinek. Právní mocí takového usnesení *se pozastaví účinky napadeného rozhodnutí* do skončení řízení před soudem. Jde tedy o stejné důsledky jako v případě odkladu právní moci, kdy se vyloučí všechny účinky napadeného rozhodnutí.
48. V rozsudku ze dne 14. 10. 2024, č. j. 5 Afs 287/2023-30, Nejvyšší správní soud dospěl k následujícím právním závěrům: Přiznání odkladného účinku má za následek, že *po dobu trvání odkladného účinku* není možné rozhodnutí realizovat a týká se jen časově budoucích účinků správního rozhodnutí. *Přiznání odkladného účinku nepůsobí zpětně, tj. nemění zpětně stav ve vztahu k uplynulému období* (viz bod 22). Přiznání odkladného účinku pozastavuje účinky správního rozhodnutí, nerevidují se však ty, které již nastaly. Tento přístup je dle názoru Nejvyššího správního soudu v souladu s principem předvídatelnosti práva a rovněž odpovídá presumpci správnosti správních aktů. Pochybením správce daně by bylo, pokud by byl zákonem stanovené postupy při placení daní prováděl poté, kdy usnesení o přiznání odkladného účinku nabylo právní moci (viz bod 23). Soud k předchozí větě dodává, že v daňovém řízení na rozdíl od vkladového řízení vedeného žalovaným neplatí, že by byl rozhodný stav zákonem fixován do nějakého určitého okamžiku, nýbrž platí obecné pravidlo, že daňové orgány rozhodují podle stavu ke dni vydání svého rozhodnutí.
49. Soud shrnuje, že důvody přerušení řízení vymezené žalovaným v Usnesení o přerušení a odvolacím orgánem v Odvolacím rozhodnutí u soudního přezkumu neobstály. Žalovaný vyšel z nesprávného východiska, že jeho rozhodnutí o návrhu žalobce podle § 17 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona závisí na rozhodnutí Nejvyššího soudu o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku. Soud výše vyložil, že i kdyby Nejvyšší soud vyhověl návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku, na rozhodnutí žalovaného o návrhu žalobce to nemůže (a nesmí) mít vliv, protože takové usnesení Nejvyššího soudu nebude zpětně působit k okamžiku podání návrhu žalobcem. Přitom právě jen stav k okamžiku podání návrhu žalobcem je pro žalovaného relevantní.
50. Soud přisvědčil klíčové žalobní námitce, že Usnesením o přerušení nebylo řízení o návrhu žalobce přerušeno důvodně. Proto se již soud nezabýval žalobní argumentací vztahující se k nekonsistentní správní praxi katastrálních úřadů a k porušení principu dělby moci.
51. Žalobcem přiložené listiny k žalobě (dovolání na čl. 8 až 13, potvrzení o podání ze dne 17. 5. 2024 čl. 14, geometrický plán čl. 15, návrh na vklad čl. 16, Usnesení o přerušení čl. 21, usnesení Zeměměřičského a katastrálního inspektorátu v Plzni ze dne 11. 11. 2024 čl. 22, 23, 37 a 38, Odvolací rozhodnutí čl. 24 až 28, Rozsudek čl. 29 až 35, potvrzení o doručení čl. 36 soudního spisu) jsou součástí správního spisu, jímž správní soudy dokazování

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

neprovádějí, neboť nejde o důkazní prostředky a správní soud přezkoumává tyto dokumenty jako součást správního spisu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, publ. pod č. 2383/2011 ve Sb. NSS, nebo bod 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2022, č. j. 10 Afs 281/2020-70). Soud pro nadbytečnost k důkazu neprovedl ani sdělení Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 7. 10. 2024 (čl. 7 soudního spisu) a kasační stížnost ze dne 10. 9. 2024 (čl. 17 až 20 soudního spisu), které žalobce též přiložil k žalobě, neboť postup jiných katastrálních úřadů a podání zástupce žalobce v jiných věcech nemohly mít vliv na rozhodnutí soudu.

52. K argumentaci uplatněné žalovaným uvádí soud následující. Soud výše vyložil, proč rozhodnutí Nejvyššího soudu o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku nemůže mít vliv na rozhodnutí žalovaného o návrhu žalobce. Nemůže se jednat o předběžnou otázku, na níž by mohlo rozhodnutí žalovaného záviset, protože rozhodnutí Nejvyššího soudu o návrhu převodce nezmění stav ke dni podání vkladového návrhu žalobcem. Žalovaný na str. 2 vyjádření k žalobě vyšel z nesprávného právního posouzení, že odložením právní moci Rozsudku *nebude k okamžiku zahájení vkladového řízení smlouva* uzavřena. Soud nesouhlasí s žalovaným (viz Usnesení o přerušení), že kdyby Nejvyšší soud návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku vyhověl, musí žalovaný podle § 17 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona návrh žalobce zamítnout - otázky zde uvedené musí totiž žalovaný posoudit podle stavu ke dni podání vkladového návrhu. K argumentaci na str. 7 Odvolacího rozhodnutí, že bude-li dovolání převodce Nejvyšším soudem vyhověno, bude návrhu žalobce vyhověno, soud uvádí, že takovou (neodůvodněnou) úvahu neshledává logickou – správní orgány totiž tvrdí, že pravomocné zrušení Rozsudku jakožto vkladové soukromoprávní listiny povede k vyhovění vkladovému návrhu, ale odklad právní moci Rozsudku má vést k zamítnutí vkladového návrhu.
53. Pokud žalovaný ve vyjádření k žalobě na podporu svého právního posouzení odkazoval na komentářovou literaturu citovanou výše v tomto rozsudku, podle které odklad právní mocí napadeného rozhodnutí má za následek, že napadené rozhodnutí pozbývá *na dobu odkladu* závaznost vyplývající z materiální právní moci, vysvětlil soud výše, že toto východisko právní posouzení žalovaného vyvrací. Argumentoval-li žalovaný ve vyjádření k žalobě usneseními Nejvyššího soudu ze dne 24. 5. 2022, č. j. 28 Cdo 1360/2022-170, ze dne 3. 10. 2023, č. j. 28 Nd 547/2023-337, nebo ze dne 14. 9. 2023, č. j. 22 Cdo 1242/2023-272, tato se nijak netýkala sporné otázky, zda je usnesení o odkladu právní moci Rozsudku relevantní pro posouzení vkladového návrhu podaného katastrálnímu úřadu *před* právní mocí usnesení o odkladu právní moci a tedy relevantním rozhodnutím, na němž závisí rozhodnutí o takovém vkladovém návrhu. Z žalovaným citovaných pasáží uvedených usnesení nijak nevyplývá, že by účinek odkladu právní moci dovoláním napadeného rozhodnutí nastával před právní mocí usnesení dovolacího soudu o odkladu právní moci.
54. Vzhledem k závaznosti pravomocného Rozsudku k okamžiku podání vkladového návrhu a zásadě zákonnosti postupu správních orgánů dle § 2 odst. 1 správního řádu nezávisí rozhodnutí žalovaného o vkladovém návrhu žalobce na rozhodnutí Nejvyššího soudu o návrhu převodce na odklad právní moci Rozsudku. Obiter dictum soud dodává, že povolili-li žalovaný na základě návrhu žalobce vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí, umožňuje § 24 katastrálního zákona zapsat do katastru nemovitostí poznámku spornosti zápisu za tam stanovených podmínek. Podle § 986 odst. 1 věty první o. z. se totiž ten, kdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do veřejného seznamu bez právního

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

důvodu ve prospěch jiného, může se domáhat výmazu takového zápisu a žádat, aby to bylo ve veřejném seznamu poznamenáno. Podle odborné literatury může být právním titulem, o nějž se opírá zápis a který následně zanikl s účinky ex tunc, mj. i zrušení pravomocného soudního rozhodnutí o určení práva v důsledku uplatnění mimořádných opravných prostředků, neboť v takovém případě byl zápis proveden bez právního důvodu, protože právní titul nemohl od počátku vyvolat žádné právní následky (viz ŠVESTKA, J., DVOŘÁK, J., FIALA, J. a kol. Občanský zákoník: Komentář. § 986 Systém ASPI. Wolters Kluwer. www.aspi.cz). Na uvedenou občanskoprávní úpravu poznámky spornosti zápisu podle § 986 o. z. navazuje právní úprava § 24 odst. 1 věty druhé katastrálního zákona. Katastrální zákon umožňuje dokonce i poznámku spornosti podle § 24 odst. 1 věty třetí v době probíhajícího vkladového řízení.

55. S výhradou uvedenou v následujících větách byla veškerá argumentace osoby zúčastněné na řízení v jejím vyjádření k žalobě soudem vypořádána výše, jelikož se shodovala s argumentací žalovaného. K bodu 20 vyjádření osoby zúčastněné na řízení uvádí soud, že z výše uvedeného posouzení soudu je zřejmé, že skutečnost, zda a jak rozhodne Nejvyšší soud o návrhu na odklad právní moci Rozsudku není pro rozhodnutí žalovaného relevantní, kdy soud souhlasí s osobou zúčastněnou na řízení, že okamžik rozhodnutí dovolacího soudu nelze klást k tíži žalovanému ani osobě zúčastněné na řízení. Nejvyšší soud ostatně o návrhu na odklad právní moci ani nemusí samostatně vůbec rozhodnout, pokud ve lhůtě přiměřené pro rozhodnutí o návrhu na odklad právní moci rozhodne o dovolání (srov. přiměřeně nález Ústavního soudu ze dne 23. 8. 2017, sp. zn. III. ÚS 3425/16). K bodu 21 vyjádření osoby zúčastněné na řízení uvádí soud, že procesní strategie žalobce i osoby zúčastněné na řízení v rámci civilních soudních sporů a způsob rozhodování o nákladech řízení civilními soudy nemohly mít žádný vliv na posouzení důvodnosti této nečinnosti žaloby žalobce.
56. Soud uzavírá, že byly splněny všechny podmínky vyhovění žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, neboť žalovanému marně uplynula lhůta pro vydání rozhodnutí, na jejíž běh nemělo vliv nedůvodné přerušení řízení Usnesením o přerušení, kdy nápravu nepřinesla ani žádost žalobce o uplatnění prostředku proti nečinnosti dle správního řádu.
57. Žaloba je důvodná. Proto soud výrokem I tohoto rozsudku podle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému, aby ve věci návrhu žalobce na vklad vlastnického práva rozhodl. Při určení, v níž tak má učinit, vyšel soud ze zákonem stanovené lhůty k vydání rozhodnutí a inspiroval se v § 65 odst. 1 in fine správního řádu. Patnáctidenní lhůtu tak soud považoval za přiměřenou.

VI.

Náklady řízení

58. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II tohoto rozsudku podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Plně procesně úspěšnému žalobci přiznal soud náhradu nákladu řízení v celkové výši 10 228 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta ve výši 8 228 Kč, kterou tvoří odměna za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu], 2 paušální částky jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a 21 % DPH ze součtu těchto částek ve výši 1 428 Kč. Zástupce žalobce je společníkem

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ŠŤOVÍČEK, advokátní kancelář s.r.o., která je plátcem DPH, a má proto podle § 57 odst. 2 s. ř. s. právo na částku, která odpovídá dani z přidané hodnoty. Dále jde o zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč [položka 18 odst. 2 písm. d) přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích]. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen zaplatit k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Lhůta k plnění nákladů řízení byla stanovena s přihlédnutím k možností žalovaného tuto platbu realizovat.

59. Soud nepřiznal žalobci na nákladech řízení odměnu advokáta za sepsání podání ze dne 5. a 9. 12. 2024, které soud nepovažoval za důvodně vynaložený náklad ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s. První podání obsahovalo jen vyjádření ke konání jednání soudu a úpravu žalobního petitu, který měl a mohl být uplatněn již v žalobě. Druhé podání neobsahovalo žádnou novou argumentaci, resp. argumentaci, která by nemohla být uvedena již v žalobě.
60. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto výrokem III rozsudku dle § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoba zúčastněná na řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo, protože jí soud neuložil žádnou povinnost. Soud neměl za to, že by osobě zúčastněné na řízení svědčilo právo na náhradu dalších nákladů řízení podle § 60 odst. 5 in fine s. ř. s. z důvodů hodných zvláštního zřetele. Osoba zúčastněná na řízení žádné takové důvody ostatně ani netvrdila.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. ledna 2025

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.